

*Ο οπηρέτης, μη γνωρίζων αυτόν, τῷ λέγει ὅτι ἡ κυρία ὑπῆργε ν' ἀκούσῃ τὴν λειτουργίαν. Ο Λαφούτανος, περιμένων τὴν ἐπ τῆς ἐκκλησίας ἐπάνοδόν της, ἔρχεται πρὸς τινα φίλον, παρ' ὃ κατέλυτε δύο ήμέρας καὶ δύο νύκτας χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς του, καὶ τελευταῖον ἐπανέκαμψεν εἰς Παρισίους. Ερωτήθεις ἐάν συνδιηλάγῃ μετὰ τῆς συζύγου του, ἀπεκρίνατο ὡσανεῖ ἐκ τοῦ ληθάρου ἐξυπνήσας: «ἡ σύζυγός μου δὲν ἦτο ἐν τῷ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ». — Εἰς ἐκ τῶν συγχρόνων συγγραφέων εἰπεν· «ἀναστρεφόμενος μετὰ τῶν ζώων δ' Λαφονταίνος ἦτο τι πλέον ἢ ἄνθρωπος» ἀναστρεφόμενος μετὰ τῶν δομοίων του ἀνθρώπων ἦτο τι κατώτερον τοῦ ἀνθρώπου».

Ο μέγας Αγγλος σοφὸς Νηούτων ἦν πρωτίν τινά σφρόδες βεβινθισμένος εἰς μελέτας, ὅτι εἰσῆλθεν ἡ οἰκονόμος του, φέρουσα διὰ τὸ πρόγευμα αὐτοῦ ἐν ὧδι, δπερ ἥθελε νὰ βράσῃ ἐντὸς μικροῦ τινος ἀγγείου. Ο Νηούτων, θέλων νὰ ἡνε μόνος, διέταξε τὴν οἰκονόμου ν' ἀπέλθῃ, εἰπὼν ὅτι αὐτὸς θὰ βράσῃ τὸ ὧδιν. Η οἰκονόμος κατέθηκε τὴν χύτραν ἐπὶ τῆς ἑστίας, τὸ ὧδιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, πλησίον τοῦ ὠρολογίου τοῦ κυρίου αὐτῆς, καὶ τὸν κατέστησε προσεκτικὸν νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸ ὧδιν εἰς τὴν χύτραν πλέον τῶν τριῶν λεπτῶν τῆς ωρας. Μετ' ὀλίγον ἐπανηλθεν ὅπως λάβῃ τὴν χύτραν. Ἀλλ' ὅπόσον ἐξεπλάγη ἰδούσα τὸν κύριον αὐτῆς ἴσταμενον πρὸ τῆς ἑστίας, κοστοῦντα τὸ ὧδιν ἐν τῇ χειρὶ, ἐν ὃ τὸ ὠρολόγιον ἔβραζεν ἐν τῇ χύτρᾳ!

Γνῶματ καὶ σκέψεις ἡθικοὶ τοῦ διοικητοῦ
ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ [Μετάφρασις Γ. Ζωγρού.]

49.1.

Σχεδὸν πάντοτε ἡ ἄκρα φιλαργυρία πλανᾶται· πάθος δὲ οὐδὲν ἀποτυγχάνει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ συχνότερον αὐτῆς, οὐδ' ἐπ' ἄλλου πάθους, πρὸς βλάβην τοῦ μέλλοντος, τοσκύτην ἔχει τὸ παρόν ἵχυν, δῆταν ἐπ' αὐτῆς.

49.2.

Πολλάκις ἡ φιλαργυρία ἀγτίθετα παράγει ἀποτελέσματα. Αυχρίμητον λόγου χάριν, πλήθος ἀνθρώπων θυσιάζει ὅλον αὐτοῦ τὸν παρόντα πλοῦτον ἐπ' ἐλπίδι κέρδους ἀμφιβόλου, καὶ μεμαρτυρούμενον ἄλλοι δέ καταφρονοῦσι μεγάλα μέλλοντα δρέπην χάριν μικροῦ παρόντος κέρδους.

49.3.

*Ως φαίνεται, δὲ ἄνθρωπος δὲν ἀρκεῖται εἰς δοξάντην ἐλαττώματα, καὶ διὰ τοῦτο αὔξεναι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἐπιδεικτικῶς κατακοσμῶν ἔκυπτὸν δι' ἱδιοτρόπων ἰδιωμάτων. Περίποιεῖται δὲ ταῦτα τοσοῦτον, ὅτε ἐπὶ τέλους φυτικὰ καταντῶσιν ἐλαττώματα, ὃν τὸν ζυγὸν δὲν δύναται πλέον νὰ ἀποσείσῃ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

*Ἐνώπιον νεκροταφίου τινὸς τῶν Παρισίων ὑπάρχει οἰκοδόμημά τι φέρον μὲν τὴν ἐπιγραφὴν ἔνοδορχεῖον, πράγματι δὲ οἰνοπωλεῖον εὐτελές. *Ἀποδοθήτω ὅμως δικαιοσύνη εἰς τὸν ἴδιοκτήτην τοῦ καπηλείου τούτου, ὅπτις δὲ σύμβολον τῆς ἐπιγραφῆς του ἔθεσε τὰς λέξις ταύτας: «Καλίτερα εὑρίσκεται τις ἐδῶ παρὰ ἀντικρύ». Κυρίος τις, ἐπανεργόμενος ἐκ κηδείας προσφάτου, εἰσέρχεται εἰς τὸν καπηλείον τούτο, καὶ ζητεῖ δύο αὐγὰ τηγανητὰ, διὰ τὰ δύοια τὸν ζητούν τρία φράγκα.

— Συγγνώμην, λέγει ὁ ξένος πρός τὸν ὑπηρέτην, δὲν εἴμαι ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ κηδευθέντος.

*'Αλλ' ὁ ὑπηρέτης δὲν φύνεται ἐννοῶν τίποτε.

— Σας λέγω, ὅτι μὲν ζητεῖτε νὰ κάμω πληρωμὰς κληρονόμου . . .

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

*Ο φίλος μας ** διεγαλήτερος ἀφροημένος τῆς Αττικο-Βοιωτίας ἐξερχόμενος μεγάλου τινὸς χοροῦ, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπηρέτου τὸ ἐπανωφόριόν του.

— Ό αριθμός σας; ήρώτησεν δὲν ὑπηρέτης.

— Ό αριθμός μου; Κύτταξε εἰς τὴν τσέπην τοῦ ἐπανωφορίου μου. Τὸν ἔβαλα ἐκεὶ διὰ νὰ μη τὸν χάσω. — Επειδὴ πανηγύριστον καὶ τοὺς νησιῶν καὶ τὰς νησίτικας καὶ τὰς νησιώτερες πανηγύριστον· Ο ἡλεκτρικὸς πολέμηραρος θὰ κρεσκει μεγάλως εἰς τὸν Κκίσκυρο, ὅπτις ἐγραφε τρεῖς λέξεις. Άλλα πόσον θὰ δυσπέπτεται τὴν κυρίαν Σεβίνι!

Τὰ κεράσια κοκκινίζουν, δὲν ώρμαζουν. Αἱ γυναῖκες δύμας, δὲν ώρμαστουν, δὲν κοκκινίζουν πλέον. Αἱ δὲ ψυμυθίζομεναι μὲν κοκκινάδιον φέρουσι κόκκινον πένθος τῆς νεότητός των.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Τὸ ὑφρασμα ἐξ οὐ κατασκευάζονται οἱ μεγάλοι ἄνδρες δὲν είνε τόσον σπάνιον, δούν ἡ ψαλίς ή ίκανη νὰ τὸ κόψῃ δεύντως καὶ σκοπίμως.

* * * Εγ τῇ πορείᾳ τοῦ βίου δ. νοῦς είνε δ φανός δ ὅδηγων δύμας, ἀλλ' ή καρδία είνε τὸ κενῆρον τὸ ωθοῦν γῆμας πρὸς τὰ πρόσω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

*** Ο Κουρώ μουσουργεῖ δταν ἔλθῃ εἰς ἔκστασιν. ἀπὸ τῆς δποίας οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τὸν ἐξεγείρῃ. Οταν εὑρίσκεται ἐν τοιχύτῃ ἔκστασι, ἐργάζεται πολὺ καὶ διαρκῶς, τὸ δὲ τοντούριον αὐτοῦ σύστημα είνε ὅλον ησθισμένον. Ημέραν τινὰ ἀπέπεμψε δι' ὑθρεων τὴν σύζυγόν του, τολμήσαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ σπουδαστήριον αὐτοῦ ἐργαζούμενον καὶ ζητήσῃ τὴν δακτυλήθραν της. Τοῦ Βάγινερ ή φαντασία ἐρεθίζεται δταν μουσουργῇ ἐν πλουσίῳ δωματίῳ κεκοσμημένῳ διὰ μετάξης